

नभ्यमानः,	नाभ्यमानः,	निनभिष्यमाणः,	नानभ्यमानः ;
नाभः,	नाभः,	निनभिषः,	नानभः ;
नभितुम् ,	नाभयितुम् ,	निनभिषितुम् ,	नानभितुम् ;
¹ नब्धिः,	नाभना,	निनभिषा,	नानभा ;
नभनम् ,	नाभनम् ,	निनभिषणम् ,	नानभनम् ;
नभित्वा,	नाभयित्वा,	निनभिषित्वा,	नानभित्वा ;
प्रणभ्य,	प्रणाभ्य,	प्रणिनभिष्य,	प्रणानभ्य ;
नाभम् २, } नमित्वा २, }	नाभम् २, } नाभयित्वा २, }	निनभिषम् २, } निनभिषित्वा २, }	नानभम् २ ; } नानमित्वा २. }

(662) “णभ हिंसायाम्” (IV-दिवादिः-1240. सक. सेट्. पर.)

‘नभ्येन्नभ्नाति नभते हिंसायां तत्तुभेः समम् ।’ (श्लो. 145) इति देवः ।
नाभकः-भिका, नाभकः-भिका, निनभिषकः-षिका, नानभकः-भिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकणभ (661) घातुवद् ऊह्यानि । अस्य
दिवादौ पाठात् परस्मैपदित्वाच्च शतरि नभ्यन्-न्ती, नभिष्यन्-न्ती-ती, इत्या-
दीनि रूपाणि भवन्ति, इति विशेषः । ^Aनभ्यम् ।

(663) “णभ हिंसायाम्” (IX-क्रयादिः-1520. सक. सेट्. पर.)

‘नभ्येन्नभ्नाति नभतेः हिंसायां तत्तुभेः समम् ।’ (श्लो. 145) इति देवः ।
नाभकः-भिका, नाभकः-भिका, निनभिषकः-षिका, नानभकः-भिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकणभतित्वत् (661) ज्ञेयानि । अस्य
घातोः क्रयादौ परस्मैपदिषु पाठात् शतरि-नभ्यन्-न्ती, नभिष्यन्-न्ती-ती ;
इति रूपाणि, इति विशेषः ।

1. ‘झषस्तथोर्धोऽघः’ (8-2-40) इति घत्वम् । भकारस्य जश्त्वम् ।

A: ‘नभ्यान् तुभ्य विभो जयेति नुवते क्लियन् प्रमेयद्रुजं
क्षिवयन् ऋद्धिमगृध्नवेऽपि स विमृश्याक्षीयसाणां ददौ ॥’ धा. का. 2.67.